

مرکز رشد:

مرکزی است تحت مدیریت متخصصین حرفه‌ای که با ارائه خدمات حمایتی از ایجاد و توسعه حرفه‌های جدید توسط کارآفرینانی که در قالب واحدهای نوپای فعال در زمینه‌های مختلف منتهی به فناوری متشکل شده‌اند و اهداف اقتصادی مبتنی بر دانش و فن دارند، پشتیبانی می‌کند. این خدمات شامل موارد زیر است:

تامین محل کار (به صورت اجاره)

ارائه خدمات آزمایشگاهی، کارگاهی و اطلاع رسانی

خدمات مدیریتی، حقوقی، مالی، اعتباری، پژوهشی و بازاریابی

آموزش‌های تخصصی ویژه و مشاوره

سایر خدمات مرتبط با توسعه، رشد و ارتقای واحدهای فناوری

سازمان موسس: دانشگاه گلستان که بنیانگذار مرکز رشد است و تأمین اعتبارات آن را از مجاری دولتی و غیردولتی به عهده می‌گیرد.

شورای مرکز رشد: شورایی است مرکب از صاحب‌نظران در امور فناوری که به امور مرتبط به سیاست‌گذاری‌های جزئی فعالیت‌ها در مرکز رشد، پذیرش، هدایت و ارزیابی فعالیت شرکت‌های موجود در مرکز رشد و ممیزی عملکرد آنها می‌پردازد.

کمیته پذیرش و ارزیابی واحدهای فناوری: کمیته‌ای شامل نمایندگان شورای مرکز رشد، نیروهای اجرایی مرکز رشد و کارشناسان مجرب در امور فناوری که به نمایندگی از شورای مرکز رشد و برای عملیاتی نمودن فرایند جذب و پذیرش، ارزیابی و هدایت واحدهای فناوری و ساختارسازی برای مرکز رشد فعالیت می‌نماید.

دوره پیش رشد: دوره‌ای حداکثر ۹ ماهه است که در آن به افراد و یا گروه‌های مستعدی که دارای ایده‌های نوآورانه صنعتی هستند، مشاوره و آموزش‌های لازم برای آشنایی با بازار، شناسایی گروه‌کاری، تثبیت ایده‌کاری و ایجاد هویت‌های حقوقی مستقل داده می‌شود. در صورت موفقیت در این دوره و کسب هویت مستقل حقوقی، واحدهای نوپا می‌توانند متقاضی اسکان رسمی در مرکز رشد شوند. زمان این دوره با تصویب مدیر مرکز رشد تا ۱ سال قابل افزایش است.

دوره رشد: دوره‌ای است حداکثر سه ساله که طی آن واحدهای فناوری مستقر در مرکز رشد به معیارهای رشد یافتگی دست یافته و پس از آن از مرکز رشد خارج می‌شوند. زمان این دوره با تصویب هیئت امناء تا ۵ سال قابل افزایش است.

واحدهای فناوری: واحدهای دارای هویت حقوقی مستقل از مرکز رشد که با توجه به اساسنامه و یا سایر اسناد قانونی در زمینه تحقیقات کاربردی و توسعه‌ای، طراحی مهندسی، مهندسی معکوس، انتقال فناوری، ارائه خدمات تخصصی و در جهت تجاری کردن نتایج تحقیقات فعالیت می‌نمایند. این واحدها از جمله شامل شرکت‌های خصوصی، واحدهای تحقیق و توسعه صنایع و یا مراکز تحقیقاتی وابسته به دانشگاه‌ها یا دستگاه‌های اجرایی هستند.

واحد تحقیق و توسعه: واحدی درون سازمان مادر متشکل از حداقل دو نفر است که با مصوبه بالاترین مرجع سازمان مادر و یا مطابق چارت سازمان رسمیت یافته و برای دستیابی به فناوری پیشرفته، ساخت نمونه و یا انجام خدمات مبتنی بر علوم جدید در راستای اهداف و طرح تجاری سازمان مادر تلاش می‌نمایند. واحد تحقیق و توسعه می‌تواند به صورت یک شرکت خصوصی

وابسته به سازمان مادر به ثبت رسیده باشد. واحدهای تحقیق و توسعه ثبت شده در سازمان صنایع و معادن از جمله مصادیق این واحدها هستند. سازمان مادر عبارت از سازمان، کارخانه یا مؤسسه دولتی یا خصوصی است که در زمینه فعالیت‌های صنعتی، خدمات مهندسی یا خدمات برتر فعالیت نماید و برای برآورد نیازهای تحقیقاتی و توسعه‌ای خود اقدام به ایجاد و استقرار واحد تحقیق و توسعه در مرکز رشد می‌نماید.

تیم فناور دانشگاهی: نامی عام برای واحدهای حقوقی یا غیر حقوقی شامل اعضاء هیأت علمی دانشگاه است که در چارچوب طرح‌های پژوهشی یا طرح‌های تأییدی دانشگاه فعالیت می‌کند. تمایز اساسی بین تیم فناور دانشگاهی با دیگر واحدهای فناور، در داشتن تحصیلات عالی نیست بلکه در دو خصیصه زیر است که موجب ایجاد نوعی از پیوند بین تیم فناور و دانشگاه می‌گردد:

- محوریت اعضاء هیأت علمی در واحد فناور با حفظ شخصیت حقوقی به عنوان عضو هیأت علمی
- مصوب بودن ایده و برنامه کاری در چارچوب برنامه‌ها و طرح‌های پژوهشی دانشگاه یا وجود سوابق نوعی از مشارکت دانشگاه در طرح (ایده) محوری.

تیم‌های دانشجویی: تیمی متشکل از حداقل ۳ دانشجو (ترجیحاً در مقاطع تحصیلات تکمیلی) به سرپرستی یکی از آنها و تحت هدایت یک عضو هیأت علمی که برای تثبیت یک ایده، محصول یا روش فعالیت می‌نمایند.

هسته پژوهشی: تیم دارای حداقل سه عضو هیأت علمی با سوابق پژوهشی و حداقل دو دانشجوی تحصیلات تکمیلی که با برنامه، ایده کاری و اعتبار مصوب دانشگاه به فعالیت در زمینه‌های پژوهشی مورد نظر دانشگاه به فعالیت اشتغال دارند.

واحد رشد یافته دانشگاهی: واحدهای تحقیقاتی دانشگاهی که معیارهای خروج از دوره رشد را کسب نموده باشند و به نوعی دارای استقلال حقوقی و برنامه کار و درآمد هستند (در قالب واحد فناور رشد یافته یا شرکت دانشگاهی رشد یافته).

شرکت دولتی دانشگاهی: شرکتی که بر اساس ماده ۵۱ از برنامه توسعه چهارم و بند الف ماده ۱۴۹ از برنامه سوم توسعه و بر اساس اساسنامه نمونه مصوب هیأت وزیران برای انجام تحقیقات و خدمات علمی و فنی که بخش غیر دولتی قادر به انجام آن نیست، تشکیل شده و سهام آن متعلق به دانشگاه و اعضاء هیأت علمی یا کارکنان دانشگاه است. سهام متعلق به دانشگاه در این نوع شرکت‌ها بیش از ۵۱٪ است. (با توجه به اتمام برنامه چهارم و تقدیم برنامه پنجم، مستمسک قانونی و شرایط اینگونه شرکت‌ها در برنامه پنجم مرور خواهد شد.) حقوق دانشگاه از دستاوردهای تیم خواهد بود.